

Sygn. akt VIII C 1764/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w Ł.

o zapłatę 2.162,48 zł

1. zasądza od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala (...) w Ł. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 2.162,48 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt dwa złote i czterdzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala (...) w Ł. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1764/15

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2015 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w Ł. powództwo o zapłatę kwoty 2.162,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarł z pozwanym umowę nr (...) z dnia 7 maja 2014 roku i umowę nr (...) z dnia 28 lutego 2013 roku, których przedmiotem była dostawa sprzętu i produktów medycznych. Powód wykonał swoje zobowiązanie i wystawił pozwanemu faktury VAT nr (...), które pozwany zapłacił, ale po terminie wymagalności, w związku z czym powód wystawił pozwanemu notę odsetkową (...)/M. II 2014-09-03 na kwotę 2.162,48 zł. Pomimo wezwania do zapłaty z dnia 28 stycznia 2015 roku pozwany nie zapłacił powodowi należności wynikającej z noty odsetkowej. **(pozew k. 3-6)**

W dniu 25 marca 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 50)**

Pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, zaskarżył nakaz zapłaty sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Podniósł zarzut błędnie skapitalizowanych odsetek, które składają się na kwotę główną dochodzoną przez powoda, tj. naliczenia odsetek od daty wymagalności faktur, a nie od dnia następnego. Wskazał, że otrzymał wezwanie do zapłaty z załączoną notą odsetkową w dniu 29 stycznia 2015 roku, lecz nie było do niego załączone pełnomocnictwo dla osoby, która je podpisała. Nadto strony kontaktowały się w celu wyjaśnienia powyższej okoliczności i umorzenia odsetek przez powoda, w trakcie czego powód wytoczył powództwo, co zdaniem pozwanego stanowiło wyraz braku lojalności w stosunkach profesjonalistów, którzy cały czas utrzymują kontakty gospodarcze. Podniósł także, że w umowie strony zobowiązały się do dążenia do polubownego załatwienia sprawy, a dopiero gdy to okaże się niemożliwe, właściwym do rozpoznania sporu miał być sąd powszechny, więc w ocenie pozwanego niniejszy pozew był przedwczesny. W razie nieuwzględnienia powyższych zarzutów, pozwany wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c., z uwagi na nielojalne zachowanie powoda i wytoczenie powództwa w trakcie negocjacji z pozwanym oraz z uwagi na złą sytuację finansową pozwanego szpitala. **(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 53-58)**

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo w całości. Wyjaśnił, że choć zawarte w saldzie sformułowanie „start naliczania odsetek” może być mylące, odsetki zostały naliczone prawidłowo od dnia następującego pod dniem wymagalności poszczególnych kwot wynikających z faktur VAT, zaś podnosząc zarzut błędnego wyliczenia odsetek pozwany winien go zweryfikować stosownymi obliczeniami. Podkreślił, że powód zwlekał 2 miesiące z wytoczeniem powództwa od czasu skierowania wezwania do zapłaty do pozwanego, pomimo zobligowania pełnomocnika powoda do podejmowania szybkich działań zmierzających do odzyskania należności. Dodał, że odsetki należą się wierzycielowi za opóźnienie w płatności, zatem niezależnie od winy dłużnika. Wszelkie opóźnienia w zapłacie stwarzają zagrożenie dla płynności finansowej przedsiębiorców, którym jest powód, a którzy byliby wykluczeni z udziału w przetargach, gdyby sami posiadali zaległości w płatnościach na rzecz US i ZUS. Kontrahenci Szpitala, jako uczestnicy obrotu gospodarczego, mają prawo domagać się terminowej realizacji zaciągniętych przez Szpital zobowiązań, nie ponoszą odpowiedzialności za sytuację na rynku zdrowia i niewydolność systemu, oraz nieterminowość realizowania zleceń przez NFZ. **(odpowiedź na sprzeciw k. 78-80, pismo procesowe k. 84)**

Na rozprawie w dniu 6 listopada 2015 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się, został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(protokół rozprawy k. 92)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., zawarł z pozwanym Wojewódzkim Szpitalem (...) w Ł. umowę nr (...) z dnia 7 maja 2014 roku i umowę nr (...) z dnia 28 lutego 2013 roku, których przedmiotem była dostawa sprzętu i produktów medycznych.

Powód wykonał swoje zobowiązanie i wystawił pozwanemu faktury VAT nr (...), które pozwany zapłacił, ale po terminie wymagalności. Należność z faktury VAT nr (...) w wysokości 107.054,67 zł, wymagalna w dniu 4 sierpnia 2014 roku, została przez pozwanego zapłacona w dniu 26 września 2014 roku. Należność z faktury VAT nr (...) w wysokości 2.202,58 zł, wymagalna w dniu 3 lipca 2014 roku, została przez pozwanego zapłacona w dniu 26 września 2014 roku. Należność z faktury VAT nr (...) w wysokości 2.630,88 zł, wymagalna w dniu 8 lipca 2014 roku, została przez pozwanego zapłacona w dniu 26 września 2014 roku. **(okoliczności bezsporne, kserokopie umów, ofert i innych dok. k. 23-33, k. 35, k. 40-43, k. 44-46, kserokopie faktur VAT k. 34, k. 36, k. 38-39)**

Z uwagi na zapłatę powyższych należności po terminie ich płatności powód wystawił pozwanemu w dniu 30 września 2014 roku notę odsetkową (...) / M. II 2014-09-03 na łączną kwotę 2.162,48 zł. **(okoliczności bezsporne)**

Ustawowe odsetki za opóźnienie w zapłacie kwoty 107.054,67 zł (z faktury VAT nr (...)) za okres od dnia 5 sierpnia 2014 roku do dnia 26 września 2014 roku wynoszą 2.020,84 zł.

Ustawowe odsetki za opóźnienie w zapłacie kwoty 2.202,58 zł (z faktury VAT nr (...)) za okres od dnia 4 lipca 2014 roku do dnia 26 września 2014 roku wynoszą 66,68 zł.

Ustawowe odsetki za opóźnienie w zapłacie od kwoty 2.630,88 zł (z faktury VAT nr (...)) za okres od dnia 9 lipca 2014 roku do dnia 26 września 2014 roku wynoszą łącznie 74,96 zł.

Suma powyższych odsetek za opóźnienie w zapłacie powyższych trzech faktur wynosi łącznie 2.162,53 zł. **(odsetki wyliczone w oparciu o kalkulator odsetek ustawowych na stronie <http://kalkulatory.wolterskluwer.pl>)**

Pomimo wezwania do zapłaty z dnia 28 stycznia 2015 roku, doręczonego pozwanemu w dniu 29 stycznia 2015 roku, do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawdziwości, ani rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Wyliczenia wysokości należnych odsetek ustawowych dokonano w oparciu o kalkulator odsetek ustawowych na stronie <http://kalkulatory.wolterskluwer.pl>.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował faktu zawarcia z powodem umów na dostawę sprzętu i produktów medycznych, nie kwestionował faktu należytego wykonania umów przez powoda oraz tego, że wystawione przez powoda faktury nr (...), pozwany zapłacił dopiero w dniu 26 września 2014 roku, po terminie ich wymagalności, w związku z czym powód wystawił pozwanemu notę odsetkową nr (...) / M. II 2014-09-03 na kwotę 2.162,48 zł. Pozwany przyznał także, że otrzymał od powoda wezwanie do zapłaty w/w kwoty w dniu 29 stycznia 2015 roku.

Wnosząc o oddalenie powództwa pozwany podniósł po pierwsze zarzut błędnie skapitalizowanych odsetek, które składają się na kwotę główną dochodzoną przez powoda, tj. naliczenia odsetek od daty wymagalności faktur, a nie od dnia następnego. Zarzut ten nie był jednakże uzasadniony z uwagi na to, że powód naliczył pozwanemu odsetki w prawidłowy sposób – od dnia następującego po terminie wymagalności poszczególnych kwot z odpowiednich faktur do dnia zapłaty – wysokość tychże odsetek jest również prawidłowa. Naliczone odsetki były odsetkami ustawowymi (art. 359 § 1 i 2 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 k.c.), a ich wysokość została przez Sąd zweryfikowana przy pomocy kalkulatora odsetek ustawowych i wynosi ona dokładnie tyle ile wskazano w nocie odsetkowej (2.020,89 zł + 66,68 zł + 74,96 zł = 2.162,53 zł)

Wskazać także należy, że powód miał prawo żądać od pozwanego odsetek za czas opóźnienia, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu, jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Prawo naliczenia odsetek za opóźnienie, jest niezależne od winy dłużnika (zgodnie z ustawą odsetki przysługują za opóźnienie, a nie wyłącznie za zwłokę). Zgodnie, zaś z treścią przepisu art. 359 § 2 k.c. odsetki ustawowe należą się wtedy, gdy wysokość odsetek nie została w inny sposób określona. Od zaległych odsetek w wysokości 2.162,53 zł powód żądał dalszych odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, zatem od dnia 5 marca 2015 roku, co było zgodne z treścią przepisu art. 482 k.c.

Sąd nie podzielił także drugiego z podniesionych przez pozwanego zarzutów, że powództwo zostało wytoczone przedwcześnie, gdyż po wezwaniu do zapłaty noty odsetkowej, którą pozwany otrzymał w dniu 29 stycznia 2015 roku, strony kontaktowały się w celu wyjaśnienia umocowania pełnomocnika, który podpisał wezwanie do zapłaty oraz w celu umorzenia części odsetek przez powoda. Pozwany zarzucał, że wytoczenie powództwa w tych okolicznościach stanowiło wyraz braku lojalności w stosunkach profesjonalistów, którzy cały czas utrzymują kontakty gospodarcze. Zarzucał także, że w umowie strony zobowiązały się do dążenia do polubownego załatwienia sprawy, a dopiero gdy to okaże się niemożliwe, właściwym do rozpoznania sporu miał być sąd powszechny.

Zapisu § 13 umowy stron, co oczywiste, nie można poczytywać w kategoriach zapisu na sąd polubowny, a jedynie jako ogólnego zobowiązania, że strony będą dążyły do polubownego rozwiązania sprawy. Powód zresztą wezwał pozwanego do zapłaty, a następnie zwlekał 2 miesiące z wytoczeniem powództwa, stąd nie można mu zarzucić, że było ono przedwcześnie. Trudno także zarzucać, że domaganie się zapłaty należności (od drugiej strony, która sama nie postępuje lojalnie, bo nie płaci swoich zobowiązań w terminie) jest wyrazem braku lojalności w stosunkach profesjonalistów. Strony po to negocjują wydłużony termin zapłaty należności, żeby był on realny do spełnienia.

Nie sposób także przychylić się do argumentacji, że powodowi nie należą się odsetki, z uwagi na złą sytuację finansową pozwanego, która jest powszechnie znana. Sąd podzielił przy tym argumenty podniesione przez pełnomocnika powoda, a dotyczące tego, że powód, jako przedsiębiorca, musi dbać o stan swoich finansów i płynność finansową, co uzasadnia także podejmowanie zdecydowanych działań w celu odzyskania należnych kwot z tytułu realizowanych dostaw. Jak słusznie wskazał powód, kontrahenci Szpitala, jako uczestnicy obrotu gospodarczego, mają prawo domagać się terminowej realizacji zaciągniętych przez Szpital zobowiązań, nie mogą ponosić odpowiedzialności za sytuację na rynku zdrowia i niewydolność systemu opieki zdrowotnej. Przyjęcie przeciwnego stanowiska oznaczałoby usankcjonowanie konieczności kredytowania szpitali przez ich kontrahentów przedsiębiorców. Brak konieczności zapłaty odsetek za opóźnienie czy poniesienia kosztów procesu, z uwagi na trudną sytuację szpitala, byłby przyzwoleniem na nierealizowanie bądź nieterminowe realizowanie przez szpital obowiązków wynikających z zawieranych umów dostawy sprzętu medycznego, zaś kontrahent byłby pozbawiony jakichkolwiek form prawnego nacisku na realizację obowiązku zapłaty za dostawę.

Z tych względów, Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.162,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości a zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 717 zł, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 zł, koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego w stawce minimalnej 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W razie uwzględnienia powództwa, pozwany wnosił o nieobciążanie kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c., z uwagi na nielojalne zachowanie powoda i wytoczenie powództwa w trakcie negocjacji z pozwanym oraz z uwagi na złą sytuację finansową pozwanego szpitala. Zdaniem Sądu, orzeczenie o kosztach procesu w przedmiotowej sprawie nie powinno jednak zostać oparte o podstawę z art. 102 k.p.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki szczególny wypadek nie zachodzi jednak w stosunku do pozwanego. Jak już wcześniej wskazano, zła sytuacja finansowa powoda i niewydolność systemu ochrony zdrowia jest faktem powszechnie znanym, jednak nie mogącym uzasadniać sankcjonowania niepłacenia przez szpitale długów i kosztów procesu. Przyjęcie przeciwnego stanowiska oznaczałoby usankcjonowanie konieczności kredytowania szpitali przez ich kontrahentów i byłby przyzwoleniem na nierealizowanie bądź nieterminowe realizowanie przez szpitale obowiązków wynikających z zawieranych umów dostawy sprzętu medycznego. Nieobciążanie pozwanego kosztami procesu należnymi stronie powodowej oznaczałoby przerzucenie ciężaru ponoszenia tychże kosztów na powoda, co nie znajduje żadnego usprawiedliwienia. Powód nie może ponosić negatywnych konsekwencji problemów z finansowaniem ochrony zdrowia i dodatkowych kosztów i strat finansowych z tym związanych, skoro dochodzi swoich słusznych roszczeń. Zła kondycja finansowa pozwanego szpitala nie jest zresztą czymś nowym, lecz stanem występującym od wielu lat, zatem pozwany musi liczyć się z koniecznością zapłaty za dostawy sprzętu i produktów medycznych, zawierając poszczególne umowy z kontrahentami.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.